

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 41

Rozeslána dne 21. března 2001

Cena Kč 20,40

O B S A H:

101. Zákon o navrácení nezákonně vyvezených kulturních statků
 102. Zákon o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků)
 103. Zákon, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů
 104. Zákon, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů
 105. Vyhláška Ministerstva financí o hlášení obchodů s investičními instrumenty uzavřených mimo veřejný trh
-

101

ZÁKON

ze dne 22. února 2001

o navrácení nezákonně vyvezených kulturních statků

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví postup při navrácení kulturních statků, pokud byly nezákonně vyvezeny na území České republiky z území jiného členského státu Evropské unie (dále jen „členský stát“) nebo z území České republiky na území členského státu po 31. prosinci 1992.

§ 2

Vymezení základních pojmů

(1) Kulturním statkem je věc, která

a) je součástí národního kulturního pokladu a zároveň

1. náleží alespoň do jedné z kategorií, jejichž výčet je uveden v příloze č. 1 k tomuto zákonu,

2. je součástí veřejných sbírek muzejní povahy zapsaných v inventářích muzeí, galerií, knihoven nebo archivů, nebo

3. je součástí inventářů církví nebo náboženských společností, popřípadě jejich zařízení,¹⁾ nebo

b) je součástí národního kulturního pokladu a zároveň kulturním statkem podle právních předpisů členského státu.

(2) Národním kulturním pokladem České republiky jsou věci nebo soubory věcí, které jsou vymezeny zvláštními právními předpisy jako kulturní památky a národní kulturní památky,²⁾ sbírky muzejní povahy a jednotlivé sbírkové předměty,³⁾ archiválie⁴⁾ nebo předměty kulturní hodnoty,⁵⁾ pokud tyto před-

měty splňují podmínky pro prohlášení za kulturní památku podle zvláštního právního předpisu.²⁾

(3) Veřejnou sbírkou České republiky je sbírka muzejní povahy, která je ve vlastnictví České republiky, územního samosprávného celku nebo právnické osoby zřízené zákonem, popřípadě na základě zákona státem nebo územním samosprávným celkem.

(4) Nezákonně vyvezeným kulturním statkem je kulturní statek, který byl z území České republiky na území členského státu nebo z území členského státu na území České republiky vyvezen po 31. prosinci 1992 v rozporu s právními předpisy, kterými je stanoven způsob jeho ochrany a nakládání s ním, nebo nebyl navrácen ve stanovené lhůtě.

(5) Žádajícím státem je členský stát, z jehož území byl kulturní statek nezákonně vyvezen na území České republiky, nebo Česká republika, pokud byl z jejího území kulturní statek nezákonně vyvezen na území jiného členského státu.

(6) Dožádaným státem je Česká republika, pokud se na jejím území nachází kulturní statek nezákonně vyvezený z území členského státu, nebo členský stát, na jehož území se nachází kulturní statek nezákonně vyvezený z České republiky.

§ 3

Ústřední orgány

(1) Ústředním orgánem České republiky, který plní úkoly související s navrácením nezákonně vyvezených kulturních statků, je Ministerstvo kultury a v případech týkajících se archiválií⁴⁾ Ministerstvo vnitra (dále jen „ústřední orgán“).

(2) Ústřední orgán při navrácení nezákonně vyvezených kulturních statků spolupracuje s ostatními příslušnými ústředními orgány členských států a jednou za 3 roky podává zprávu o postupu podle tohoto zákona Evropské komisi.

¹⁾ Zákon č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností.

²⁾ Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů.

⁴⁾ Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, ve znění zákona č. 122/2000 Sb.

ČÁST DRUHÁ

ČESKÁ REPUBLIKA JAKO DOŽÁDANÝ STÁT

§ 4

Postup ústředního orgánu při vyhledávání a ohledání nezákonně vyvezeného kulturního statku

(1) Ústřední orgán zahájí vyhledávání nezákonně vyvezeného kulturního statku na základě písemné žádosti ústředního orgánu žádajícího státu. Žádost musí obsahovat údaje potřebné k identifikaci kulturního statku, zejména jeho podrobný popis, fotodokumentaci, je-li zhotovena, údaj o předpokládaném místě výskytu, popřípadě údaje o osobě, která je vlastníkem kulturního statku nebo jeho držitelem. K žádosti musí být připojeno prohlášení ústředního orgánu žádajícího státu, že se jedná o kulturní statek nezákonně vyvezený z jeho území a v čem spočívá nezákonnost vývozu.

(2) Ústřední orgán o žádosti ústředního orgánu žádajícího státu podle odstavce 1 vyrozumí vlastníka kulturního statku, a není-li vlastník znám, jeho držitele.

(3) V případě, že ústřední orgán zjistí místo, kde se kulturní statek podle odstavce 1 nalézá, popřípadě jeho vlastníka nebo držitele, vyrozumí o této skutečnosti ústřední orgán žádajícího státu. Současně ho vyzve, aby se ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení této výzvy zúčastnil ohledání kulturního statku, které ústřední orgán zprostředkuje, a zároveň jej upozorní, že pokud této lhůty nevyužije, nebudou stanoveny opatření nezbytná k zajištění péče o kulturní statek (§ 5 odst. 1 a 2).

(4) Vlastník nebo držitel kulturního statku je na základě rozhodnutí ústředního orgánu povinen ve lhůtě stanovené po dohodě s ústředním orgánem žádajícího státu v tomto rozhodnutí umožnit ohledání kulturního statku. Ohledání kulturního statku se vždy provádí za účasti zástupce ústředního orgánu.

§ 5

Opatření k zajištění péče o kulturní statek

(1) Je-li ohrožena hmotná podstata kulturního statku, rozhodne ústřední orgán o opatřeních, která je povinen jeho vlastník učinit k jeho ochraně, a zároveň určí lhůtu, v níž je povinen tato opatření vykonat; tyto povinnosti má držitel kulturního statku, pokud není ústřednímu orgánu vlastník kulturního statku znám.

(2) Neprovede-li vlastník nebo držitel tato opatření ve stanovené lhůtě nebo vyžaduje-li to ochrana kulturního statku, rozhodne ústřední orgán o tom, že

je vlastník nebo držitel povinen kulturní statek na dobu nezbytně nutnou odevzdat do úschovy právnické osobě nebo organizační složce státu určené v rozhodnutí. Právnické osoby nebo organizační složky státu, které může ústřední orgán určit v rozhodnutí podle tohoto odstavce, jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(3) O opatřeních podle odstavců 1 a 2 může ústřední orgán rozhodnout i v případě, že vlastník nebo držitel neumožní ve stanovené lhůtě ohledání kulturního statku.

(4) Ústřední orgán rozhodnutí o opatření podle předchozích odstavců zruší, pominou-li důvody, pro které bylo vydáno.

(5) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavců 1, 2 a 3 nemá odkladný účinek.

§ 6

Pokud mezi ústředním orgánem žádajícího státu a vlastníkem nezákonně vyvezeného kulturního statku má být uskutečněno jednání směřující k navrácení tohoto kulturního statku, působí ústřední orgán z podnětu ústředního orgánu žádajícího státu nebo vlastníka při tomto jednání jako zprostředkovatel.

§ 7

Náhrada za ohledání

Ústřední orgán je povinen uhradit vlastníku nebo držiteli v souvislosti s ohledáním kulturního statku náhradu nutných výdajů a náhradu ušlého zisku nebo náhradu ztráty na výdělků. O náhradu musí vlastník nebo držitel požádat ústřední orgán ve lhůtě 15 dnů ode dne ohledání, jinak nárok zaniká.

§ 8

Náhradu nákladů, které České republice vznikly v souvislosti s uplatněním opatření podle § 5 odst. 1 a 2, uplatní ústřední orgán u žádajícího státu.

Soudní řízení

§ 9

Návrh na zahájení řízení

(1) Ústřední orgán žádajícího státu může podat k soudu České republiky proti vlastníkovvi kulturního statku, a není-li vlastník znám, proti jeho držiteli návrh na zahájení řízení o navrácení nezákonně vyvezeného kulturního statku.

(2) K řízení podle odstavce 1 je příslušný obecný

soud vlastníka kulturního statku, a není-li vlastník znám, obecný soud držitele kulturního statku.

(3) Návrh na zahájení řízení musí kromě obecných náležitostí stanovených zvláštním právním předpisem⁶⁾ obsahovat podrobný popis nezákonně vyvezeného kulturního statku a doklady, z nichž vyplývá, že jde o kulturní statek podle právních předpisů žádajícího státu, který byl nezákonně vyvezen z jeho území.

§ 10

Ústřední orgán poté, co jej vyrozumí ústřední orgán žádajícího státu o podání návrhu k soudu, informuje o zahájení řízení příslušné ústřední orgány všech ostatních členských států.

§ 11

Lhůty pro uplatnění práva na navrácení nezákonně vyvezeného kulturního statku

Právo na navrácení nezákonně vyvezeného kulturního statku se promlčí, jestliže nebylo ústředním orgánem žádajícího státu uplatněno u soudu ve lhůtě 1 roku ode dne, kdy se ústřední orgán žádajícího státu dozvěděl, kde se nezákonně vyvezený kulturní statek nalézá a kdo je jeho vlastníkem nebo držitelem; dovolá-li se vlastník nebo držitel kulturního statku promlčení, nelze promlčené právo na navrácení nezákonně vyvezeného statku přiznat. Nejpozději však toto právo zanikne uplynutím 30 let ode dne, kdy byl kulturní statek nezákonně vyvezen z území žádajícího státu, a v případě, že se jedná o kulturní statek, který je součástí veřejné sbírky nebo církevním majetkem podle právních předpisů žádajícího státu, toto právo zanikne nejpozději uplynutím 75 let ode dne, kdy byl kulturní statek nezákonně vyvezen z území žádajícího státu.

§ 12

(1) Soud návrhu na navrácení nezákonně vyvezeného kulturního statku vyhově, jestliže byl kulturní statek z území žádajícího státu vyvezen nezákonně.

(2) Soud současně rozhodne o povinnosti žádajícího státu poskytnout vlastníkově kulturního statku nebo držiteli kulturního statku, není-li vlastník znám, náhradu do výše přiměřené k okolnostem případu za předpokladu, že vlastník nebo držitel spravoval kulturní statek s náležitou péčí.

(3) Rozhodnutími soudu podle odstavců 1 a 2 není dotčeno vlastnické právo k nezákonně vyvezenému kulturnímu statku.

ČÁST TŘETÍ

ČESKÁ REPUBLIKA JAKO ŽÁDAJÍCÍ STÁT

§ 13

Postup ústředního orgánu při podání žádosti o vyhledání a při ohledání nezákonně vyvezeného kulturního statku

(1) V případě, že ústřední orgán zjistí, že byl nezákonně vyvezen kulturní statek, podá písemnou žádost ústřednímu orgánu dožádaného státu o jeho vyhledání. Žádost musí obsahovat kromě náležitostí stanovených právními předpisy dožádaného státu rovněž údaje potřebné k identifikaci nezákonně vyvezeného kulturního statku, jeho podrobný popis, fotodokumentaci, je-li zhotovena, údaj o předpokládaném místě výskytu, popřípadě údaje o vlastníkovi kulturního statku nebo jeho držiteli a prohlášení ústředního orgánu, že se jedná o nezákonně vyvezený kulturní statek podle tohoto zákona a v čem spočívá nezákonnost vývozu.

(2) Ústřední orgán po obdržení vyrozumění od ústředního orgánu dožádaného státu o tom, že kulturní statek byl nalezen a že je možno jej ohledat, provede ohledání kulturního statku ve lhůtě dohodnuté s ústředním orgánem dožádaného státu, nejpozději však ve lhůtě 2 měsíců od doručení vyrozumění o možnosti ohledat kulturní statek.

§ 14

Soudní řízení

(1) Ústřední orgán je oprávněn podat proti vlastníku nebo držiteli k příslušnému soudu dožádaného státu návrh na zahájení řízení o navrácení nezákonně vyvezeného kulturního statku, pokud jednání mezi ústředním orgánem a vlastníkem kulturního statku, zprostředkované ústředním orgánem dožádaného státu, směřující k navrácení tohoto kulturního statku není účelné.

(2) Ústřední orgán současně vyrozumí o podání návrhu podle odstavce 1 ústřední orgán dožádaného státu.

(3) Návrh podle odstavce 1 musí obsahovat náležitosti stanovené právními předpisy dožádaného státu.

§ 15

(1) Dojde-li mezi ústředním orgánem a vlastníkem kulturního statku k dohodě o navrácení nezákonně vyvezeného kulturního statku nebo rozhodne-li příslušný soud dožádaného státu o tom, že nezákonně vyvezený kulturní statek má být navrácen na území Čes-

⁶⁾ Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

ké republiky, zajistí jeho vrácení ústřední orgán na náklady České republiky.

(2) Česká republika uhradí

- a) dožádanému státu náklady, které mu vznikly provedením opatření k zajištění péče o nezákonně vyvezený kulturní statek,
- b) vlastníku nebo držiteli kulturního statku náhradu ve výši stanovené příslušným soudem dožádaného státu.

(3) Osoba, která zavinila, že kulturní statek byl z území České republiky nezákonně vyvezen, je povinna České republice nahradit náklady, které jí podle odstavců 1 a 2 vznikly. Ústřední orgán uplatní nárok na náhradu nákladů vůči této osobě bez zbytečného odkladu.

§ 16

Po navrácení nezákonně vyvezeného kulturního statku zpět na území České republiky ústřední orgán tento statek vhodně umístí; dbá přitom vlastnických práv České republiky, územních samosprávných celků, jiných právnických osob nebo fyzických osob k těmto kulturním statkům.

ČÁST ČTVRTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 17

Součinnost

(1) Orgány státní správy a orgány územní samosprávy jsou v rámci své působnosti povinny poskytovat ústřednímu orgánu součinnost související s navracením nezákonně vyvezeného kulturního statku.

(2) Právnické a fyzické osoby, včetně vlastníka nebo držitele, které mají listiny a jiné důkazní prostředky nebo informace potřebné pro přípravu a provádění řízení podle tohoto zákona, jsou povinny poskytovat ústřednímu orgánu součinnost tím, že

- a) na základě rozhodnutí ústředního orgánu a ve lhůtě jím stanovené předloží ústřednímu orgánu požadované listiny a jiné důkazní prostředky, nebo
- b) poskytnou ústřednímu orgánu jako svědci informace o skutečnostech týkajících se kulturního statku a jeho nezákonného vývozu.

Proti rozhodnutí podle písmena a) není přípustné odvolání.

(3) Poskytnutí součinnosti může být fyzickou

osobou odepřeno, jestliže by této osobě nebo osobám jí blízkým hrozilo splněním této součinnosti nebezpečí trestního stíhání nebo by porušila povinnosti stanovené zvláštním právním předpisem⁷⁾ nebo zákonem výslovně uloženou nebo uznanou povinností mlčenlivosti, pokud jí nebyla zproštěna.

§ 18

(1) Právnická nebo fyzická osoba, včetně vlastníka nebo držitele, má v souvislosti s poskytnutím součinnosti podle § 17 odst. 2 nárok na náhradu nutných výdajů a náhradu ušlého zisku nebo náhradu ztráty na výdělků.

(2) Nárok podle odstavce 1 musí tyto osoby uplatnit u ústředního orgánu do 15 dnů ode dne poskytnutí součinnosti, jinak nárok zaniká.

§ 19

Sankce

(1) Ústřední orgán může uložit právnické nebo fyzické osobě, včetně vlastníka nebo držitele, pokutu za porušení povinností stanovených v § 17 odst. 2 až do výše 500 000 Kč.

(2) Ústřední orgán může dále vlastníku nebo držiteli uložit pokutu

- a) za porušení povinnosti stanovené v § 4 odst. 4 až do výše 3 000 000 Kč,
- b) za nesplnění povinnosti uložené v rozhodnutí vydaném podle § 5 odst. 1, 2 a 3 až do výše 3 000 000 Kč.

(3) Za opakované porušení povinností podle odstavců 1 a 2 může ústřední orgán uložit pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice stanovených částek. Porušení povinnosti se považuje za opakované, pokud se jej právnická nebo fyzická osoba, vlastník nebo držitel dopustí opětovně v době do 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty podle tohoto zákona.

(4) Při stanovení výše pokuty ústřední orgán přihlíží k závažnosti, způsobu jednání, rozsahu a následkům protiprávního jednání.

(5) Pokutu lze uložit do 1 roku ode dne, kdy se ústřední orgán o porušení povinnosti dozvěděl, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(6) Pokuty vybírá a vymáhá ústřední orgán; přitom postupuje podle zvláštního právního předpisu.⁸⁾

(7) Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu České republiky.

⁷⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

§ 20

Vztah ke správnímu řádu

Správní řád se vztahuje

- a) na rozhodování ústředního orgánu podle tohoto zákona,
- b) na postup při vyžadování a poskytování součin-

nosti podle § 17 tohoto zákona, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 21

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

**Výčet kategorií, do nichž náleží věci považované za kulturní statek ve smyslu
§ 2 odst. 1 písm. a) bodu 1 tohoto zákona**

Kategorie	Cena – tržní cena v dožádaném státě
1. Archeologické předměty starší 100 let pocházející z vykopávek či nálezů na zemi nebo pod vodní hladinou, archeologických nálezů nebo archeologických sbírek.	Finanční limit: 0,- EUR
2. Prvky, které jsou nedílnou součástí uměleckých, historických nebo náboženských památek starších 100 let, jež byly rozebrány.	Finanční limit: 0,- EUR
3. Obrazy a malby, které nejsou zahrnuty pod body 4 a 5, ručně malované na jakémkoliv podkladu a z jakéhokoli materiálu, které jsou starší 50 let a nenáleží jejich autorovi.	Finanční limit: 150 000,- EUR
4. Akvarely, kvaše a pastely, ručně kreslené na jakémkoli podkladu, které jsou starší 50 let a nenáleží jejich autorovi.	Finanční limit: 30 000,- EUR
5. Mozaiky, které nespadají do kategorie 1 nebo 2 a kresby vyhotovené výhradně ručně na jakémkoliv podkladu a z jakéhokoli materiálu, které jsou starší 50 let a nenáleží jejich autorovi.	Finanční limit: 15 000,- EUR
6. Originály rytin, tisků, sitotisků, litografií včetně jejich desek, a originály plakátů, které jsou starší 50 let a nenáleží jejich autorovi.	Finanční limit: 15 000,- EUR
7. Originály soch nebo plastik a kopie zhotovené stejným postupem jako originál, které jsou starší 50 let a nenáleží jejich autorovi, pokud nespadají pod bod 1.	Finanční limit: 50 000,- EUR
8. Fotografie, filmy a jejich negativy, které jsou starší 50 let a nenáleží jejich autorovi.	Finanční limit: 15 000,- EUR
9. Inkunábule a rukopisy, včetně map a hudebních partitur, jednotlivě jsou-li starší 50 let a nenáleží jejich autorovi nebo jako sbírka. ¹⁾	Finanční limit: 0,- EUR
10. Knihy starší 100 let, jednotlivě nebo jako sbírka. ¹⁾	Finanční limit: 50 000,- EUR
11. Tištěné mapy starší 200 let.	Finanční limit: 15 000,- EUR
12. Archivy všech druhů a na jakémkoli podkladu s archiváliemi staršími 50 let.	Finanční limit: 0,- EUR
13. Sbírkové exempláře ze zoologických, botanických, mineralogických a anatomických sbírek. ¹⁾	Finanční limit: 50 000,- EUR
14. Sbírkové historické, paleontologické, etnografické a numismatické. ¹⁾	Finanční limit: 50 000,- EUR
15. Dopravní prostředky starší 75 let.	Finanční limit: 50 000,- EUR
16. Jakákoliv jiná starožitnost, starší 50 let, nezahrnutá do kategorie 1 - 15.	Finanční limit: 50 000,- EUR

¹⁾ § 2 zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů.

Tento zákon se vztahuje pouze na kulturní statky obsažené v bodech 1 až 16, pokud jejich cena dosahuje nebo přesahuje uvedený finanční limit.

**Právnícké osoby nebo organizační složky státu, které může ústřední orgán určit
v rozhodnutí podle § 5 odst. 2 tohoto zákona**

Národní muzeum

Národní galerie v Praze

Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze

Národní technické muzeum

Národní filmový archiv

Státní ústřední archiv v Praze

Státní oblastní archiv se sídlem v Třeboni

Státní oblastní archiv se sídlem v Zámrsku

Státní oblastní archiv se sídlem v Plzni

Státní oblastní archiv se sídlem v Litoměřicích

Moravský zemský archiv se sídlem v Brně

Zemský archiv se sídlem v Opavě

102

ZÁKON

ze dne 22. února 2001

o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ BEZPEČNOST VÝROBKŮ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Účelem tohoto zákona je, v souladu s právem Evropských společenství,¹⁾ zajistit, aby výrobky uváděné na trh²⁾ a do oběhu³⁾ byly bezpečné.

(2) Tímto zákonem zůstávají nedotčena ustanovení zvláštních právních předpisů,⁴⁾ jestliže stanoví požadavky na bezpečnost výrobků nebo na omezení rizik, která jsou s výrobky při jejich užívání spojena.

§ 2

Výrobek

(1) Výrobkem pro účely tohoto zákona je jakákoliv movitá věc, která byla vyrobena, vytěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k nabídce spotřebiteli nebo lze očekávat, že bude užívána spotřebiteli, pokud tato věc je dodávána v rámci podnikatelské činnosti úplatně nebo bezúplatně, a to jako věc nová nebo použitá či upravená.

(2) Tento zákon se nevztahuje na použité výrobky prodávané jako starožitnosti nebo na výrobky, které musí být před použitím opraveny nebo upraveny, a prodávající to kupujícímu prokazatelně sdělil.

§ 3

Obecné požadavky na bezpečnost výrobku

(1) Bezpečným výrobkem je výrobek, který za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek užití nepředstavuje po dobu stanovené nebo obvyklé použitelnosti žádné nebezpečí nebo jehož užití představuje vzhledem k bezpečnosti a zdraví osob pouze minimální nebezpečí při správném užívání výrobku, přičemž se sledují zejména:

- a) vlastnosti výrobku, jeho životnost, složení, způsob balení, návod na jeho montáž a uvedení do provozu, pro způsob užívání včetně vymezení prostředí užití, způsoby označení, návod na údržbu a likvidaci, další údaje a informace poskytnuté výrobcem; návod musí být uveden v českém jazyce,
- b) vliv na další výrobky, jestliže lze důvodně předpokládat jeho užívání s dalším výrobkem,
- c) způsoby předvádění výrobků,
- d) kategorie uživatelů, kteří mohou být ohroženi při užití výrobku, zejména děti a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace.

(2) Za bezpečný výrobek se považuje výrobek splňující požadavky zvláštního právního předpisu a mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce mezinárodních smluv. Pokud pro výrobek takový předpis neexistuje, považuje se za bezpečný výrobek ten, který splňuje požadavky českých technických norem⁵⁾ nebo odpovídá stavu vědeckých a technických poznatků zná-

¹⁾ Směrnice Rady 92/59/EHS, o všeobecné bezpečnosti výrobků a nařízení Rady (EHS) č. 339/93, o kontrolách shody s pravidly bezpečnosti výrobků v případě výrobků dovážených ze třetích zemí.

²⁾ § 2 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

³⁾ § 2 písm. o) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Například zákon č. 22/1997 Sb., nařízení vlády č. 171/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky, ve znění nařízení vlády č. 292/2000 Sb., nařízení vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, ve znění nařízení vlády č. 284/2000 Sb., zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění zákona č. 224/2000 Sb., zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných podpůrných látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění zákona č. 308/2000 Sb., zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/1995 Sb., o ochraně ozonové vrstvy Země, zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 4 zákona č. 22/1997 Sb.

mých v době jeho uvedení na trh. Možnost dosažení vyšší úrovně bezpečnosti nebo dostupnosti jiných výrobků představujících nižší stupeň rizika není důvodem k tomu, aby nebyl výrobek považován za bezpečný.

(3) Nebezpečným výrobkem je každý výrobek, který nevyhovuje požadavkům na bezpečný výrobek podle odstavců 1 a 2.

§ 4

Průvodní dokumentace a označování výrobků

(1) Výrobek uváděný na trh musí být opatřen průvodní dokumentací a označen způsobem a v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy.

(2) Průvodní dokumentací výrobku jsou doklady, jež jsou podle zvláštních právních předpisů nutné k převzetí a k užívání zboží.

(3) Označování výrobku je opatření výrobku štítkem nebo jakýkoli jiný způsob označení, který stanoví zvláštní právní předpisy.

§ 5

Povinnosti osob při zajišťování bezpečnosti výrobku uváděného na trh a do oběhu

(1) Výrobce se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která vyrobila konečný výrobek, jakož i každá další osoba, která jako výrobce uvede na výrobku svou obchodní firmu, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak, nebo osoba, která výrobek upraví.

(2) Výrobce a dovozce⁶⁾ jsou povinni uvádět na trh a do oběhu pouze výrobky, které jsou bezpečné.

(3) Distributor⁷⁾ nesmí distribuovat ty výrobky uvedené na trh, o nichž na základě svých informací a odborných znalostí ví nebo může předpokládat, že požadavku na bezpečnost výrobků neodpovídají.

(4) Pokud výrobky svými vlastnostmi sice splňují požadavky bezpečnosti, ale určitý způsob užívání může bezpečnost spotřebitele ohrozit, jsou osoby uvádějící na trh a do oběhu takové výrobky povinny na toto nebezpečí upozornit v průvodní dokumentaci. Současně jsou tyto osoby povinny přesně označit části výrobků, které mohou vyvolat nebezpečí, a popsat způsob jejich užívání.

(5) Výrobce, dovozce a distributor jsou dále povinni stáhnout z trhu a z oběhu výrobek, jestliže zjistí, že není bezpečný. Pokud uvedené osoby tuto povinnost nesplní, je orgán dozoru oprávněn, je-li ohrožen

život, zdraví nebo majetek, vedle uložení pokuty nařídí též zničení výrobku na náklad toho, kdo povinnost stažení výrobku z trhu nesplnil.

(6) Pokud i další osoby v dodavatelských vztazích při nakládání s výrobkem negativně ovlivní jeho bezpečnost tak, že výrobek neodpovídá požadavkům na jeho bezpečnost podle § 3 odst. 1 a 2, jsou povinny zabránit uvedení takového výrobku na trh a do oběhu.

§ 6

Opatření orgánů veřejné správy

Orgány státní správy a orgány územní samosprávy v přenesené působnosti jsou povinny činit v mezích své působnosti veškerá opatření, aby zamezily dovozu, vývozu a uvádění na trh výrobků, které nejsou bezpečné, nebo zamezily jejich dalšímu oběhu. O výrobcích na trhu, které nejsou bezpečné, jsou povinny všemi dostupnými prostředky, například prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků, informovat spotřebitelskou veřejnost. Na tyto případy se nevztahuje povinnost mlčenlivosti uložená podle zvláštních právních předpisů.⁸⁾

§ 7

Dozor

(1) Dozor nad tím, zda na trh jsou uváděny bezpečné výrobky (§ 3 odst. 1 a 2), provádějí podle působnosti, vyplývající z povahy konkrétního výrobku, orgány dozoru stanovené zvláštními právními předpisy; pokud nelze působnost orgánu dozoru takto stanovit, je k provádění dozoru příslušná Česká obchodní inspekce (dále jen „orgány dozoru“).

(2) Orgány dozoru jsou povinny provádět kontroly vlastností výrobků z hlediska bezpečnosti. Za tím účelem jsou oprávněny a povinny

- vyžadovat potřebné informace od kontrolovaných osob,
- odebírat výrobek nebo vzorek ze série výrobku a podrobovat je kontrole bezpečnosti,
- posuzovat, zda výrobek, jenž má být uveden na trh, obsahuje upozornění na rizika, která použití výrobku může vyvolat,
- informovat včas a vhodným způsobem osoby, které mohou být vystaveny riziku vyvolanému výrobkem, o tomto riziku,
- po dobu potřebnou k provedení kontroly zakázat uvádění na trh, nabízení nebo vystavování výrobku nebo série výrobku, pokud existují odůvodněné informace, že tento výrobek je nebezpečný,

⁶⁾ § 2 písm. d) zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

⁷⁾ § 2 písm. e) zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

⁸⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

- f) zakázat uvedení na trh výrobku nebo série výrobku, o nichž bylo prokázáno, že jsou nebezpečné,
- g) nařídit okamžité stažení výrobku nebo série výrobku, jež jsou nebezpečné a které již byly uvedeny na trh; pokud je to nutné, zajistit při splnění stanovených podmínek i jejich zničení.

(3) Postup uvedený v odstavci 2 lze podle povahy případu uplatnit proti výrobcí, distributorovi, a pokud je to nezbytné, i proti všem dalším dotčeným osobám.

(4) Při postupu podle odstavce 2 písm. e), f) a g) nemají podané námitky nebo odvolání odkladný účinek.

§ 8

Pokuty

(1) Orgán dozoru uloží pokutu až do výše 20 000 000 Kč tomu, kdo

- a) uvede na trh výrobek, který je nebezpečný, nebo
- b) nesplní jinou povinnost uvedenou v § 4 odst. 1 a v § 5.

(2) Při ukládání pokuty se přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(3) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se orgán oprávněný k uložení pokuty o porušení povinností dozvěděl, nejpozději však do 2 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Pokutu nelze uložit, uplynuly-li od porušení povinnosti 3 roky.

(4) Ukládání pokut, jejich splatnost, vybírání a vymáhání se řídí zvláštními právními předpisy.⁹⁾

(5) Pokuty uložené podle tohoto zákona jsou příjmem státního rozpočtu České republiky.

§ 9

Oznamovací povinnost

(1) Orgány dozoru jsou povinny oznámit výskyt výrobku, který není bezpečný (§ 3), Ministerstvu průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo“). Ministerstvo je zároveň odpovědné za zajištění systému pro rychlou výměnu informací Evropských společenství

(RAPEX) v situacích vážného a bezprostředního rizika pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů.

(2) Pokud riziko plynoucí z nebezpečného výrobku může přesáhnout území České republiky, ministerstvo je povinno neprodleně informovat o výskytu takového výrobku Komisi Evropských společenství (dále jen „Komise“).

(3) Pokud ministerstvo obdrží od Komise informace o výskytu nebezpečného výrobku mimo území České republiky, avšak v rámci Evropské unie, oznámí to neprodleně příslušnému orgánu dozoru, který zakáže uvedení výrobku na trh nebo nařídí stažení takového výrobku z trhu.

(4) K zajištění fungování systému rychlé výměny informací podle odstavce 1 stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem náležitosti, obsah a formu informace o výskytu výrobků, které nejsou bezpečné.

Ochrana trhu před nebezpečnými nebo nedostatečně označenými výrobky dováženými ze zemí, které nejsou členy Evropských společenství

§ 10

Zvláštní požadavky na bezpečnost dovážených výrobků

Dovážené výrobky, zejména hračky,¹⁰⁾ léčiva¹¹⁾ a potraviny,¹²⁾ musí být při celní kontrole doprovázeny dokladem vztahujícím se k výrobku a označením, které jsou stanoveny v právních předpisech, jež jsou ve shodě s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

§ 11

Úkoly a oprávnění celních orgánů a orgánů dozoru

(1) Celní orgány kontrolují u výrobků navržených k propuštění do režimu volného oběhu,¹³⁾

- a) zda výrobek nebo série výrobku vykazují určité znaky, které vyvolávají podezření na existenci vážného a bezprostředního ohrožení zdraví a bezpečnosti při použití tohoto výrobku za běžných a předvídatelných podmínek, nebo
- b) zda výrobek je doprovázen dokumentací a je označen v souladu s právními předpisy, jež jsou

⁹⁾ Například § 9 a 12 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, § 10 zákona č. 63/1986 Sb., o České zemědělské a potravinářské inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.
Nařízení vlády č. 171/1997 Sb., ve znění nařízení vlády č. 292/2000 Sb.

¹¹⁾ Zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ § 128 až 132 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

ve shodě s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

(2) Při zjištění, že výrobek nebo série výrobku vykazuje nedostatky podle odstavce 1 písm. a) nebo b), celní orgán přeruší řízení o propuštění zboží do volného oběhu a požádá příslušný orgán dozoru o závazné stanovisko, zda výrobek nebo série výrobku odpovídá požadavkům podle odstavce 1 písm. a) nebo b) a je označen ve smyslu § 4. Proti rozhodnutí o přerušení řízení nejsou připuštěny opravné prostředky.

(3) V případě, že orgán dozoru zjistí, že výrobek odpovídá bezpečnostním požadavkům podle tohoto zákona, vydá o tom pro celní orgán závazné stanovisko. Jestliže celní orgán nebyl do 3 pracovních dnů po přerušení řízení o uvolnění výrobku vyrozuměn o žádném opatření, včetně preventivního, učiněném orgánem dozoru, má se za to, že výrobek je bezpečný.

(4) Jestliže orgán dozoru zjistí, že výrobek je nebezpečný, vydá o tom pro celní orgán závazné stanovisko. Celní orgán rozhodne o nepropuštění zboží do volného oběhu a připojí na průvodní dokumentaci k tomuto výrobku doložku s následujícím textem: „Nebezpečný výrobek – uvolnění k volnému oběhu není povoleno – Nařízení (EHS) č. 339/93“.

(5) Pokud orgán dozoru zjistí, že výrobek nesplňuje požadavky uvedené v odstavci 1 písm. b), vydá o tom pro celní orgán závazné stanovisko. Celní orgán připojí na průvodní dokumentaci k tomuto výrobku doložku s textem: „Výrobek není ve shodě – uvolnění k volnému oběhu není povoleno – Nařízení (EHS) č. 339/93“.

(6) Jestliže se jedná o výrobek podléhající zkázce, jsou dozorové a celní orgány povinny zajistit, aby podmínky pro jeho skladování odpovídaly povaze výrobku a minimalizovaly případné škody.

§ 12

Informační povinnost

(1) Ministerstvo informuje Komisi o tom, které orgány jsou stanoveny jako odpovědné za provádění dozoru nad trhem.

(2) Ministerstvo financí jako ústřední orgán státní správy pro poplatky a clo¹⁴⁾ informuje Komisi o

- podrobnostech označování a o průvodní dokumentaci výrobků, které budou podléhat kontrole,
- určení specializovaných míst celního odbavení pro kontroly určitého zboží, pokud bude rozhodnuto o nezbytnosti takového postupu.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o technických požadavcích na výrobky

§ 13

V zákoně č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb., se § 8 včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o ochraně spotřebitele

§ 14

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 217/1993 Sb., zákona č. 40/1995 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 64/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb. a zákona č. 258/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písmeno i) se zrušuje.

2. § 7 včetně nadpisu se zrušuje.

3. V nadpisu § 21 se zrušují slova „nebezpečnými výrobky a“; v § 21 větě první se za slovem „uvádění“ zrušují slova „nebezpečných výrobků a“; ve větě druhé se za předložkou „O“ zrušují slova „nebezpečných výrobců a“.

4. V § 23a odst. 4 se za slovem „stáhnout“ zrušují slova „nebezpečný výrobek nebo“.

5. V § 23a odst. 5 větě první se za slovem „vrácení“ zrušují slova „nebezpečného výrobku nebo“; ve větě druhé se za slovem „vrácení“ zrušují slova „nebezpečného výrobku nebo“ a ve větě třetí se za slovem „převzetí“ zrušují slova „nebezpečného výrobku nebo“.

6. V § 24 odst. 1 se zrušuje číslice „7“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o České obchodní inspekci

§ 15

Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění zákona č. 240/1992 Sb., zákona č. 22/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 189/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 145/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které včetně poznámky pod čarou č. 1d) zní:

„g) zda výrobky uváděné na trh jsou bezpečné.^{1d)}“

¹⁴⁾ Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů.

^{1d)} Zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků).“.

2. V § 13 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují tato slova: „za účelem zvyšování ochrany a bezpečnosti spotřebitele, zlepšování informovanosti a překonání nežádoucího chování spotřebitelů a podnikatelských subjektů, působících na vnitřním trhu a vytváření příznivého prostředí pro prodej výrobků, zboží a poskytování služeb“.

3. V § 13 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:

„(5) Obdrží-li Česká obchodní inspekce sdělení celních orgánů o přerušení řízení o propuštění zboží do volného oběhu z důvodu podezření, že výrobek není bezpečný nebo není označen v souladu s právními předpisy nebo s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, vydá ve lhůtě tří pracovních dnů pro tento orgán závazné stanovisko, zda přerušení řízení považuje za důvodné a jaká byla v konkrétním případě přijata opatření, nebo že výrobek lze uvolnit do oběhu.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o České zemědělské a potravinářské inspekci

§ 16

Zákon č. 63/1986 Sb., o České zemědělské a potravinářské inspekci, ve znění zákona č. 110/1997 Sb. a zákona č. 145/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 2c) zní:

„f) zda výrobky a potraviny uváděné na trh jsou bezpečné.“^{2c)}

^{2c)} Zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků).“.

2. V § 4 odst. 1 písm. a) se za slovo „potravin“ vkládají slova „k posouzení bezpečnosti a“.

3. V poznámce pod čarou č. 2) se na konci zrušuje tečka a doplňuje se text: „a zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků).“.

4. V § 12 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) obdrží-li sdělení celních orgánů o přerušení řízení o propuštění zboží do volného oběhu z důvodu podezření, že výrobek není bezpečný nebo není označen v souladu s právními předpisy nebo s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, vydá ve lhůtě tří pracovních dnů pro

tento orgán závazné stanovisko, zda přerušení řízení považuje za důvodné a jaká byla v konkrétním případě přijata opatření, nebo že výrobek lze uvolnit do oběhu.“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o léčivech

§ 17

Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb. a zákona č. 258/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 1 písm. e) bodě 1 se za slovo „bezpečnost“ doplňuje poznámka pod čarou č. 8), která zní:

„8) Zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků).“.

2. V § 9 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) v případě, že obdrží sdělení celních orgánů o přerušení řízení o propuštění zboží do volného oběhu z důvodu podezření, že výrobek není bezpečný nebo není označen v souladu s právními předpisy nebo mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, vydá ve lhůtě tří pracovních dnů pro tento orgán závazné stanovisko, zda přerušení řízení považuje za důvodné a jaká byla v konkrétním případě přijata opatření, nebo že výrobek lze uvolnit do oběhu.“.

3. V § 12 odst. 1 písm. e) bodě 1 se za slovo „bezpečnost“ doplňuje odkaz na poznámku pod čarou č. 8).

4. V § 12 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) v případě, že obdrží sdělení celních orgánů o přerušení řízení o propuštění zboží do volného oběhu z důvodu, že výrobek není bezpečný nebo není označen v souladu s právními předpisy nebo mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, vydá ve lhůtě tří pracovních dnů pro tento orgán závazné stanovisko, zda přerušení řízení považuje za důvodné a jaká byla v konkrétním případě přijata opatření, nebo že výrobek lze uvolnit do oběhu.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna veterinárního zákona

§ 18

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve

znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 154/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 1 písm. a) se na konci textu doplňují tato slova: „a spongiformní encefalopatie skotu (BSE)“.

2. V § 10 odst. 1 písm. b) se slova „spongiformní encefalopatie skotu (BSE)“ zrušují.

3. V § 67 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

4. V § 68 odst. 1 a 2 se slova „50 %“ zrušují.

5. V § 68 odstavec 3 zní:

„(3) Odškodnění se snižuje o 20 % ceny zvířete,

bylo-li zvíře nutně poraženo, utraceno nebo uhynulo-li v důsledku nebezpečné nákazy, pro kterou se doporučuje ochranné očkování a chovatel nevyužil této možnosti.“.

ČÁST OSMÁ ÚČINNOST

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2001, s výjimkou § 9 až 12, které nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

103

ZÁKON

ze dne 22. února 2001,

kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění zákona č. 30/2000 Sb. a zákona č. 220/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se slova „založeného ministerstvem“ zrušují.

2. V § 2 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

„(2) Podnik má právo hospodařit s majetkem státu.¹⁾“

¹⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.“.

3. V § 2 odstavec 3 zní:

„(3) Kmenovým jménem podniku je obchodní majetek podniku, s nímž má podnik právo hospodařit při svém vzniku.“.

4. V § 2 odst. 4 se slova „Obchodním jménem“ nahrazují slovem „Jménem“.

5. V § 3 odst. 2 se slovo „zřizovány“ nahrazuje slovem „zakládány“.

6. V nadpisu části druhé se slovo „STÁTNÍHO“ zrušuje.

7. V § 4 odst. 3 písmeno e) zní:

„e) určení a ocenění majetku státu,²⁾ s nímž má podnik právo hospodařit,“.

8. V § 5 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) doklad o ocenění majetku, s nímž má podle zakládací listiny podnik právo hospodařit v okamžiku svého založení, provedeném podle zvláštních právních předpisů,²⁾“.

9. V § 6 odst. 3 písm. e) se slova „k němuž má právo hospodaření“ zrušují.

10. V § 7 odst. 4 se slova „právo hospodaření“ nahrazují slovy „právo hospodařit“.

11. V § 8 odst. 3 druhá věta zní: „Vzájemně se podniky vypořádají v poměru, v jakém na ně přešlo právo hospodařit s majetkem zaniklého podniku.“.

12. V § 8 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Pro zápis sloučení, splynutí a rozdělení podniku do obchodního rejstříku platí obdobně úprava platná pro obchodní společnosti.“.

13. V § 9 se na konci textu odstavce 3 doplňují tato slova: „s přihlédnutím k vyjádření zakladatele určí způsob stanovení jeho odměny“.

14. V § 9 odst. 6 se slova „§ 70 až 75 obchodního zákoníku“ nahrazují slovy „úprava platná pro likvidaci obchodní společnosti“.

15. V § 12 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Ředitel je povinen bez zbytečného odkladu informovat písemně dozorčí radu o skutečnostech, které si vyžádala, týkají se podniku a jsou v působnosti dozorčí rady podle § 13 odst. 1.“.

16. V § 15 písmeno e) zní:

„e) může měnit zakládací listinu s výjimkou odnětí majetku, s nímž má podnik právo hospodařit k okamžiku svého založení nebo k okamžiku zápisu změny zakládací listiny do obchodního rejstříku, nestanoví-li tento zákon jinak.“.

17. V § 16 odstavec 1 zní:

„(1) Obchodním majetkem podniku je souhrn věcí, práv a jiných majetkových hodnot státu, s nimiž má podnik právo hospodařit.“.

18. V § 16 odstavec 4 zní:

„(4) Nabývá-li podnik majetek od jiné osoby než od státu, nabývá jej pro stát a podniku vzniká právo s tímto majetkem hospodařit.“.

19. V § 16 odstavec 8 zní:

„(8) Majetek, s nímž má podnik právo hospodařit, může zakladatel podniku odejmout pouze v případech a za podmínek stanovených zákonem.“.

20. V § 18 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 12a) zní:

„(1) Podnik vede účetnictví v rozsahu a způsobem stanoveným zvláštním právním předpisem.^{12a)} Účetní závěrka podniku musí být ověřena auditorem.¹³⁾“

^{12a)} Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.“.

21. V § 18 odst. 2 se za slovo „sdělí“ vkládají slova „písemně zakladateli a dozorčí radě“.

22. Za § 20 se vkládá nový § 20a, který včetně poznámek pod čarou č. 17a) a 17b) zní:

„§ 20a

(1) Před vydáním rozhodnutí o zrušení podniku podle § 20 odst. 4 si soud vyžádá stanovisko zakladatele o současných majetkových a právních poměrech podniku.

(2) Oprávnění zakladatele podle § 20 odst. 2 a 3 není dotčeno, jestliže uplynula lhůta podle § 20 odst. 4 marně proto, že

- a) nebyla dokončena privatizace podniku,
- b) nebylo pravomocně ukončeno správní či soudní řízení, které má zásadní význam pro stanovení majetku, s nímž má podnik právo hospodařit,
- c) nebylo pravomocně ukončeno restituční řízení podle zvláštních právních předpisů,^{17a)}
- d) nemohl být zjištěn nebo oceněn majetek, s nímž má podnik právo hospodařit, nebo
- e) podnik nesplnil podmínky nezbytné pro jeho zru-

šení vyplývající ze zvláštních právních předpisů.^{17b)}

(3) Ustanovení odstavce 2 nelze použít, pokud soud již vydal rozhodnutí podle § 20 odst. 4.

^{17a)} Například zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

^{17b)} Například zákon č. 563/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 284/1992 Sb., o opatřeních hospodářské mobilizace.“

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

104

ZÁKON

ze dne 22. února 2001,

kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění zákona č. 468/1991 Sb., zákona č. 68/1993 Sb., zákona č. 189/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 296/1995 Sb., zákona č. 322/1996 Sb. a zákona č. 340/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 20 odst. 7 se slova „krajského zastupitelstva“ nahrazují slovy „zastupitelstva kraje a člena zastupitelstva hlavního města Prahy“.

2. V § 20 odstavec 8 zní:

„(8) Příspěvek na mandát náleží po celé volební období jen straně a hnutí, na jejichž kandidátní listině byl poslanec, senátor, člen zastupitelstva kraje nebo člen zastupitelstva hlavního města Prahy zvolen. Jestliže byl poslanec, senátor, člen zastupitelstva kraje nebo člen zastupitelstva hlavního města Prahy zvolen na kandidátní listině koalice, náleží příspěvek na mandát po celé volební období jen straně a hnutí, za které byl na kandidátní listině koalice uveden. Není-li na uprázdněný mandát poslance, člena zastupitelstva kraje nebo člena zastupitelstva hlavního města Prahy náhradník nebo zanikne-li mandát senátora v průběhu

volebního období, příspěvek na mandát straně nebo hnutí nenáleží.“

3. V § 20 odstavec 11 zní:

„(11) V roce konání voleb do Poslanecké sněmovny a do Senátu se propočítává roční příspěvek na činnost za každé volební období zvlášť. Straně a hnutí náleží měsíčně jedna dvanáctina propočteného ročního příspěvku na činnost. V měsíci konání voleb obdrží strana a hnutí příspěvek propočtený z výsledků voleb tohoto volebního období, jehož výše bude pro stranu a hnutí výhodnější. Dojde-li k rozpuštění Poslanecké sněmovny, k novým volbám do zastupitelstva kraje nebo do zastupitelstva hlavního města Prahy, náleží straně a hnutí roční příspěvek na mandát v poměrné části ještě za měsíc, v němž došlo k rozpuštění Poslanecké sněmovny, k novým volbám do zastupitelstva kraje nebo do zastupitelstva hlavního města Prahy. Uprázdnil-li se mandát poslance, člena zastupitelstva kraje nebo člena zastupitelstva hlavního města Prahy a na uprázdněný mandát není náhradník nebo dojde-li k zániku mandátu senátora, náleží roční příspěvek na mandát v poměrné části ještě za měsíc, v němž tato skutečnost nastala.“

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

105

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí

ze dne 9. března 2001

o hlášení obchodů s investičními instrumenty uzavřených mimo veřejný trh

Ministerstvo financí stanoví podle § 15 odst. 3 zákona č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů:

§ 1

Hlášení obchodů s investičními instrumenty

Institucionální investor a obchodník s cennými papíry (dále jen „povinná osoba“) podává Komisi pro cenné papíry (dále jen „Komise“) hlášení o každém obchodu s investičními instrumenty přijatými k obchodování na veřejném trhu, který uzavřel mimo veřejný trh, bez ohledu na druh nebo objem takového obchodu.

Náležitosti a podrobnosti týkající se rozsahu, struktury, způsobu a formy hlášení

§ 2

(1) Povinná osoba odešle bez zbytečného odkladu Komisi elektronickou poštou hlášení po uzavření obchodu, a to v rozsahu údajů uvedených v § 3 odst. 1, s výjimkou údaje podle § 3 odst. 1 písm. b). Do konce následujícího pracovního dne po dni uzavření obchodu doručí povinná osoba hlášení v rozsahu všech údajů uvedených v § 3 odst. 1 na technickém nosiči dat, připojí-li k hlášení zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb,¹⁾ jinak na technickém nosiči dat a v tištěné podobě opatřené podpisem.

(2) Jestliže povinná osoba zašle elektronickou poštou bez zbytečného odkladu hlášení v rozsahu všech údajů uvedených v § 3 odst. 1 a opatří jej zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb,¹⁾ neplatí pro ni povinnost podle odstavce 1 věty druhé.

(3) Namísto postupu podle odstavce 1 nebo 2 může povinná osoba podat hlášení prostřednictvím organizátora veřejného trhu nebo osoby provádějící vypořádání obchodů s cennými papíry (dále jen „třetí osoba“) elektronicky na základě připojení prostřednic-

tvím pevného telekomunikačního okruhu,²⁾ a to bez zbytečného odkladu po uzavření obchodu a v rozsahu všech údajů uvedených v § 3 odst. 1. Toto ustanovení se nepoužije v případě uzavření nebo nefunkčnosti systémů třetí osoby pro zadávání hlášení.

§ 3

(1) Hlášení obsahuje

- a) identifikační číslo povinné osoby,
- b) identifikaci prodávajícího a kupujícího nebo jiné smluvní strany obchodu,
- c) kód identifikující cenný papír (ISIN), který je předmětem obchodu, nebo kód identifikující jiný investiční instrument přijatý k obchodování na veřejném trhu, který je předmětem obchodu; nejedná-li se o investiční instrument přijatý k obchodování na veřejném trhu, musí hlášení obsahovat označení investičního instrumentu, který je předmětem obchodu, a jeho emitenta,
- d) počet kusů investičních instrumentů, které jsou předmětem obchodu,
- e) kupní cenu investičního instrumentu nebo jinou hodnotu plnění z obchodu dohodnutou smluvními stranami; u derivátu též realizační cenu,
- f) datum a čas uzavření obchodu uvedené ve formátu den. měsíc. rok hodina. minuta,
- g) předpokládané datum vypořádání obchodu uvedené ve formátu den. měsíc. rok,
- h) interní číslo hlášení umožňující jeho pozdější identifikaci,
- i) označení druhu obchodu, a
- j) údaj o tom, zda byl obchod uzavřen na vlastní účet pro povinnou osobu nebo pro jiného anebo na účet jiné osoby.

(2) Identifikace osob podle odstavce 1 písm. b) se provádí prostřednictvím identifikačního nebo rodného čísla. Není-li jich, provádí se identifikace prostřednictvím zvláštního identifikačního čísla přiděleného způsobem stanoveným vnitřními předpisy povinné osoby nebo třetí osoby, pokud podává hlášení podle § 2

¹⁾ § 11 zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu).

²⁾ § 2 odst. 14 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů.

odst. 3, popřípadě prostřednictvím obchodní firmy nebo názvu nebo jména a příjmení.

(3) Pro označení druhu obchodu podle odstavce 1 písm. i) se použije jedna z těchto zkratk:

- a) „PRO“ pro promptní obchod,
- b) „TER“ pro termínový obchod,
- c) „BUS“ pro obchod spočívající v nákupu a zpětném prodeji investičního instrumentu (buy-and-sell-back) nebo v zajišťovacím převodu investičního instrumentu (repo-operace),
- d) „PUJ“ pro půjčku investičního instrumentu, nebo
- e) „NNN“ pro všechny ostatní druhy obchodů.

§ 4

(1) Dojde-li k jakékoliv změně v údajích uvedených v hlášení, podá povinná osoba způsobem a ve lhůtě stanovené v § 2 nové hlášení. Lhůta pro podání nového hlášení běží od okamžiku, kdy se povinná osoba o změně dozví. Součástí nového hlášení musí být identifikace původního hlášení, zejména prostřednictvím interního čísla hlášení (§ 3 odst. 1 písm. h). Po doručení nového hlášení se k původnímu hlášení nepřihlíží.

(2) Nedojde-li k vypořádání nahlášeného obchodu, podá povinná osoba způsobem a ve lhůtě stanovené v § 2 zrušovací hlášení. Lhůta pro podání zrušovacího hlášení běží od okamžiku, kdy se povinná osoba dozví o tom, že obchod nebyl nebo nebude vypořádán. Zrušovací hlášení obsahuje kromě údaje o tom, že obchod nebyl nebo nebude vypořádán, též identifikaci původního hlášení prostřednictvím interního čísla hlášení (§ 3 odst. 1 písm. h).

Ustanovení přechodné a závěrečné

§ 5

Povinná osoba podá Komisi způsobem a v rozsahu stanoveném touto vyhláškou do sedmi dnů ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky hlášení o všech obchodech uvedených v § 1, které nebyly přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky vypořádány.

§ 6

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. května 2001.

Ministr:

doc. Ing. Mertlík, CSc. v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2001 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** Vyšehrad, s. r. o., Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořícká 405; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibílková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057, Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučeřík, Svato-plukova 1282; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, BONUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.